

prima instanță – A. Catană
instanța de apel – N. Cernat, A. Pahopol, L.Bulgac

ÎNCHEIERE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de către recurentul Sergiu Sidor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Sidor către
Instituția Medico-sanitară publică Policlinica Asociației Curativ-Sanatoriale și de
Recuperare de pe lângă Cancelaria de Stat (IMSP Policlinica ACSR), intervenient
accessoriu Curocichin Veaceslav privind încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Sergiu Sidor, menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.
Chișinău din 10 iunie 2014,

c o n s t a ț ă:

La data de 24 octombrie 2012 reclamantul Sergiu Sidor s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva IMSP Policlinica ACSR, solicitînd recuperarea de către
IMSP Policlinica ACSR a cheltuielilor în sumă de 2833 lei suportate, ca urmare a
aplicării tratamentului necorespunzător, în cadrul acesteia, care i-a agravat starea
sănătății și repararea prejudiciului moral în valoare de 50 000 lei.

Întru susținerea acțiunii, a invocat că în copilărie a fost bolnav de astm bronșic pe
fon alergic. Dar, accese nu a avut din anii 1997-1998, însă, până la moment periodic
suferă de rinită alergică sezonieră. În februarie 2010 s-a adresat cu aceeași problemă la
Policlinica ACSR. În 2011 rinita alergică l-a supărat atât în primăvară, cât și pe
parcursul întregului sezon de toamnă și nu a încetat nici în iarna 2011 - primăvara 2012,
din care cauză la 23 martie 2012 s-a adresat după consultație la medicii Policlinicii
ACSR. Medicul ORL în cadrul acestei policlinici, Veaceslav Curocichin, a stabilit
aceeași diagnoză și a indicat tratament cu inhalatii cu soluții nr.1, concretizînd că

această diagnoză a stabilit-o după efectuarea fotografiei cu raze roentgen și constatării faptului că alte complicații nu sunt.

Totodată, a menționat că tratamentul cu inhalații, indicat de către Veaceslav Curocichin l-a început din aceeași zi, iar la 28 martie 2012, s-a adresat iarăși după consultație medicală, din motiv că avea de acum și eliminări din urechea stângă.

La fel, a specificat că la urmarea tratamentului cu inhalații, prescris de către Veaceslav Curocichin, nu a sesizat nici o îmbunătățire a stării sale, ci dimpotrivă o înrăutățire, ultimul a înscris în cartela medicală că dinamica tratamentului este pozitivă și recomandă de urmat tratamentul, în plus a mai adăugat la tratament niște picături pentru urechi și picături pentru nas.

Medicul de familie, în aceeași zi a indicat un tratament suplimentar, la cel prescris de Veaceslav Curocichin. Din motiv că simțea doar înrăutățire a sănătății, la 30 martie 2012 iarăși s-a adresat la Veaceslav Curocichin, însă ultimul a văzut doar dinamică stabilă și a recomandat iarăși prelungirea tratamentului.

La 01 aprilie 2012 a simțit o înrăutățire gravă a sănătății, au apărut și dureri de cap. La 02 aprilie 2012 în rezultatul consultației la Veaceslav Curocichin, ultimul a înscris în cartela medicală aceeași recomandare de prelungit tratamentul, însă verbal i-a spus că deja are gaimorită și îi recomandă efectuarea puncției și a refuzat astfel de tratament. Prin urmare, a indicat că pe motiv că nu a fost mulțumit de tratamentul indicat și avea dureri de cap insuportabile, la 15 aprilie 2012 s-a adresat la medicul ORL la policlinica AMT Centru, care după efectuarea iradierii cu raze roentgen a stabilit că rinita alergică s-a transformat în gaimorită și i-a prescris tratamentul corespunzător.

În drept, reclamantul Sergiu Sidor a invocat prevederile art.art.14 alin.(3),19 alin. (3), 36 Legii ocrotirii sănătății, nr.414-XIII din 28 martie 1995, art. 1422 alin. (1),(2) Cod Civil RM.

Ulterior reclamantul a înaintat o cerere în baza art. 60 alin.(2) Cod de Procedură Civilă RM, prin care și-a mărit cuantumul pretențiilor și a solicitat și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1317 lei, suportate pentru efectuarea expertizei.

Prin hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2014 cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Sidor către Instituția Medico-sanitară Publică policlinica Asociației Curativ-Sanatoriale și de Recuperare de pe lângă Cancelaria de Stat (IMSP Policlinica ACSR), intervenient accesoriu Curocichin Veaceslav privind încasarea prejudiciului material și moral s-a respins fiind neîntemeiată. (f.d.124, 128-134).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2015 a fost respinsă cererea de apel declarată de Sergiu Sidor și menținută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2014 (f.d.159-168).

La adoptarea soluției de respingere, instanța de apel a constatat, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.354 din 11 februarie 2014 reieșind din datele dosarului civil nr.2-1397/2013, a documnetelor medicale și în conformitate cu întrebările puse pentru soluționare, comisia de experți judiciari medico-legali, constată: la cet. Sidor Sergiu a.n.1978 de către mediul ORL Curocichin Veaceslav pe data de 23 martie 2012 a fost stabilit diagnosticul (pe baza datelor clinico-radiologice): ”Rinosinuzită catarală” și indicat tratament conservativ-dioxidină 1%, 5 ml, vit.C 5%

2ml, dexametazonă 4mg 1% ml (soluție) și naftizină 0,1% 1 ml. Tratamentul prescris coincide diagnosticului stabilit și se aplică în cazurile maladiilor căilor respiratorii superioare.

Totodată experții au concluzionat că, la data de 02 aprilie 2012 pacientului i s-a propus spitalizarea, acesta refuzând să fie spitalizat (f.d.104).

Pe parcursul tratamentului starea pacientului s-a agravat prin dezvoltarea hemisinuzitei acute supurate și medicul, ar fi fost necesar, ca după data de 05 aprilie 2012 să întreprindă măsurile necesare de a recupera starea patologică la pacient cu prescrierea medicamentului adecvat și calitativ, din ce rezultă că asistența medicală acordată lui Sergiu Sidor a fost necorespunzătoare (f.d. 98-107).

Curtea de Apel, de asemenea a constatat că, din concluzia expertului rezultă că inițial diagnosticul a fost stabilit pacientului Sergiu Sidor corect, tratamentul inițial a fost prescris corect, iar după înrăutățirea sănătății urma a-i fi prescris un tratament adecvat.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, conform circumstanțelor cazului, expuse în raportul de expertiză, ultima adresare a lui Sergiu Sidor la medicul Veaceslav Curocichin a fost la 02 aprilie 2012, după înrăutățirea sănătății acesta a refuzat tratamentul staționar prescris, iar la 05 aprilie 2012 după înrăutățirea sănătății pacientul Sergiu Sidor s-a adresat la policlinica AMT Centru, unde s-a tratat staționar.

Astfel, pe data de 05 aprilie 2012 în baza examenului clinico-instrumental la pacientul Sergiu Sidor, a fost stabilit diagnosticul "Hemisinuzită acută supurată" cu acordarea tratamentului necesar în staționar (a fost internat în secția ORL a spitalului ACST a CSRM) pe data de 18 aprilie 2012.

Respectiv, a conchis Curtea de Apel Chișinău că, medicul Veaceslav Curocichin a fost lipsit de posibilitatea reală să prescrie pacientului tratament suplimentar, din pricină ce nu au depins de dînsul. În acest context, instanța de fond just a concluzionat că nu a fost stabilită legătura cauzală între acțiunile medicului Veaceslav Curocichin și consecințele survenite la pacientul Sergiu Sidor.

La 17 martie 2015 Sergiu Sidor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral, fiind dispusă încasarea cheltuielilor în sumă de 2 833 lei cu titlu de prejudiciu material, ca urmare a aplicării tratamentului necorespunzător, a prejudiciului moral în cuantum de 50 000 lei, precum și recuperarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1 317 lei.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, concluziile expuse de instanța de apel sunt nefondate și ilegale, contradictorii cu circumstanțele cauzei și probele administrate, sunt unilaterale, iar la adoptarea lor instanța a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

A indicat că, în decizia recurată greșit se concluzionează, că la data de 02 aprilie 2012 pacientului i s-a propus spitalizarea, acesta refuzând să fie spitalizat, deoarece afirmă recurentul că prima mențiune în fișa medicală cu propunerea de a fi spitalizat a fost efectuată la 05 aprilie 2012 în cadrul controlului medical la AMT Centru, dar nu la IMSP Policlinica ACSR, fapt confirmat prin semnătura sa, în fișa medicală.

A invocat, că este eronată concluzia instanței de apel precum că, tratamentul prescris urma a fi primit staționar și nu ambulatoriu, iar propunerea de spitalizare a fost refuzată de pacient de la bun început, iar probele administrate la caz, nu dovedesc incontestabil că acțiunile medicului Veaceslav Curocichin au generat înrăutățirea sănătății pacientului Sergiu Sidor, deoarece concluziile raportului de expertiză sunt explicite, rezultând că pentru perioada din 23 martie 2012-04 aprilie 2012 asistența medicală acordată cet. Sidor Sergiu a fost necorespunzătoare.

Consideră recurentul, că un exemplu pertinent este și cauza Csoma vs România (cererea nr. 8759/05) în care prin hotărârea din 15 ianuarie 2013 pronunțată de Curte, s-a constatat încălcarea art. 8 CEDO prin faptul că, pe de o parte, pacienta nu a fost complet informată cu privire la riscurile intervenției medicale, nu s-a obținut consimțământul scris al acesteia, s-a omis efectuarea testelor pre-operative obligatorii, iar pe de altă parte, la momentul respectiv, statul nu asigura cadrul legal adecvat pentru reclamantă de a obține un remediu efectiv pentru prejudiciul cauzat.

Atît instanța de apel, cît și instanța de fond au interpretat eronat prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, precum și art. 1418 alin (1) Cod civil, conform căruia, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

La data de 03 aprilie 2015 recurentul Sergiu Sidor a depus recurs suplimentar, avînd aceleași cerințe.

Afirmă recurentul, că pe cazuri similare Curtea Supremă de Justiție a constatat încălcarea normelor deontologice de către medici, (dosarul civil 2ra-79/15 Rață Maria împotriva IMSP Spitalul raional Hîncești).

A concretizat că, suma de 2833 lei reprezintă cheltuielile suportate, pentru tratarea gravă a stării sănătății în care se află, ca urmare a aplicării tratamentului mecorespunzător în cadrul IMSP Policlinica ACSR, iar suma prejudiciului moral a fost determinată în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice suportate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare anexată la materialele dosarului rezultă că, copia deciziei instanței de apel din 20 ianuarie 2015 a fost expediată în adresa participanților la 31 ianuarie 2015 (f.d.169), însă nu există dovadă de înștiințare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarînd recursul la data de 17 martie 2015, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Sergiu Sidor poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de recurentul Sergiu Sidor în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de recurentul Sergiu Sidor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Judecătorul:

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Dumitru Mardari